

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.26. Episcopi a militia immunes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX. si decreta fuerant, ubi Chorepiscopi i gradu Presbyterorum collocantur; sed nec Canon Antiochenus, si bene intelligatur, iis altiorum gradum concedit. Verum Decretum istud Concilii Aquisgranensis non illico effectui datum, & consuetudo habendi Chorepiscopos adhuc dum plus uno Sæculo obtinuit, donec tandem circa medium Sæculi decimi tam in Oriente quam in Occidente sublata fuerit. Res erat difficilis, Chorepiscopos intra limites suos continere, & præterea Episcopi vel negligentes vel rudes non ægre, quod sui erat Officii, in aliorum humeros rejiciebant.

Boll. to. I.
p. 713.

to. 7. Conc. p.
1122. ap. Alc.
p. 1873. de
Salut. Doc.
to. 6. Aug.
ap. p. 193.
Valafr. de
reb. Eccles.
c. 25.

His non diu superstes Paulinus obiit anno 804. undecima Jan. qua die inter Sanctos colitur. Plures ab eo Libri ad nos usque pervenerunt, quorum memorabiliores sunt, Tractatus de Trinitate contra Felicem & Elipandum, dictus *Sacro-syllabus*. Tres Libri contra Felicem. Liber de Monitis salutaribus ad quemdam de Ordine Comitum directus, quem diu S. Augustini Opus esse crediderunt. Paulinus Hymnos præsertim in Missis privatis & circa Consecrationem frequenter recitasse dicitur.

§. XXVI.

Episcopi a Militia immunes.

Anno octingentesimo tertio exeunte
Carolo

Carolo Imperatori Comitiam Wormatiæ Sæculum IX.
 celebranti Libellus ab omni Ditionum A. C. 803.

suarum populo oblatus creditur, cuius Ann. Met.
 Summa hæc est: *Flexis omnes precamur* 803.
poplitibus Majestatem vestram, ne Epis- Cap. to. I.
copi, ut hæctenus, cum exercitu proficisci p. 405.
compellantur, sed quando vobiscum in bo- Lib. VI.
stem pergimus, ipsi in suis Diæcesibus re- c. 370.

sedeant, sacro suo Ministerio incumbant,
pro Vobis & exercitu vestro orent, Mis-
sas decantent, supplicationibus publicis
instent, & eleemosynas faciant. Quos-
dam enim ex iis in præliis vulneratos,
quosdam occisos vidimus, Deus scit, quan-
to nostro terrore! hinc etiam aliqui per-
territi fugiunt, & inimicis terga verte-
re solent. Ita ipsis in suis Ecclesiis ma-
nentibus plures dimicabunt, quia multi cu-
stodiendis Episcopis intenti non pugnant.
Plus nobis proderunt orando, si Moysis
exemplo manus ad Cælum tollant. No-
lumus ergo permittere, ut nos in prælia
sequantur, nisi duo tresve doctissimi &
a ceteris delecti, qui dent Benedictionem,
& periclitantes reconcilient. Optamus,
ut idem de Sacerdotibus statuatur, qui
ab Episcopis suis ad hoc officium electi
sint, de quorum scientia vita & conver-
satione securi esse possimus. Nihilomi-
nus profiteamur, nos non propterea hæc
petere, ut Clericorum res aut pecunias
rapiamus, scimus enim esse Sacrilegium,
Hist. Eccles. Tom. X. Ss &

Sæculum IX. *Et declaramus omnes, stipulas manu tenentes Et projicientes coram Deo, Angelis, ac vobis cunctis, quod Bona Ecclesiarum usurpare non velimus, nec volentibus consentiamus, sed potius rapientibus obsistere parati simus. Cum ejusmodi raptoribus nec in hostem, nec ad pugnam, nec ad Ecclesiam, nec ad Regiam ibimus. Cum ipsis cibum non sumemus, non patiemur, ab hominibus nostris equos aut alia pecora cum ipsorum pecoribus ad pastum duci. Sed rogamus vos, ut eos carceri dari jubeatis, Et pœnitentiam publicam agere. Item ut hæc confessio nostra in Scripta Ecclesiastica referatur, Et in Tabulis Ecclesiarum vestrisque Capitulis conservetur.*

III. Cap. 141

**Episcopi
non militent.**

Imperator recepto libello Responsum tamen usque ad Conventum amplio- rem distulit, qui non diu post Wormatiensem actus est. In eo loquitur in hunc modum: *Nos ipsos corrigentes posterisque nostris exemplum dantes, volumus, ut nullus Sacerdos in hostem pergat, nisi duo tresve Episcopi a ceteris electi, qui Benedictionem impertiantur, concionentur, Et populum reconcilient, Et cum ipsis Presbyteri delecti, qui sciant pœnitentias injungere, qui Missas celebrent, infirmorum curam gerant, Sacri Olei unctionem Et Viaticum distribuant. At arma non ferant, ad pugnam non pergant, sanguinem*

non fundant. Satis erit, si Reliquias & **Sæculum IX.**
 Sacra Vasa portent, & pro dimicantibus **A. C. 803.**
 orent. Ceteri Episcopi, qui in suis
 Ecclesiis permanent, Vasallos suos bene
 armatos ad nos, aut quo jusserimus, mit-
 tant, & ipsi pro nobis & exercitu no-
 stro Deum orent. Nam Gentes Reges-
 que, qui permiserunt, ut Sacerdotes se-
 cum in prælia irent, cælo non favente
 pugnarunt, quod Gallis, Hispanis & Lon-
 gobardis evenisse scimus. Nos vero con-
 trarium agentes, ut pie speramus, Victo-
 riam de Gentibus paganis reportabimus,
 & vitam possidebimus sempiternam.

Imperator iterum declarat, se isto **VII. Cap.**
 Decreto nec Episcoporum Dignitati, nec **142.**
 Bonis Ecclesiarum quidquam velle de-
 trahere, sed illos tanto majore honore
 dignos æstimare, quo Professionis suæ
 normam fidelius observaverint. Laicis
 vero prohibet, ne ullum Bonum Eccle-
 siasticum nisi precario possideant; quod
 præceptum districte præcipit observari.
 Inde, & ex declaratione in Libello con-
 tenta dispicimus, quid adeo Episcopos ad
 militandum permoverit. Scilicet vere-
 bantur, ne, quia latissimos fundos possi-
 debant, homines Reipublicæ inutiles ha-
 berentur, nisi velut ceteri Regni Opti-
 mates milites ad bellum mitterent, & ne
 Laici Bona sua invaderent, eo prætex-
 tu, quod sine ipsis militarent. Rursus,
 nisi

Sæculum IX. nisi milites suos ipsi Episcopi in aciem e-
A. C. 804. ducerent, contemni se putabant a Fran-
 cis, Gente bellis adsueta, in qua nemo
 nisi mancipia & homines vilissimæ condi-
 tionis militiam fugeret.

§. XXVII.

Iter secundum Papæ ad Carolum.

Sig. Ann.
Met.

Fortunatus Patriarcha non ignarus,
 quam graves imminerent Joannes
 Dux Venetorum & Mauritius filius ejus,
 constituit ire in Franciam Præsidium Ca-
 roli Imperatoris quæsiturus anno octin-
 gentesimo tertio; cumque Principem
 Saltzæ prope Moguntiam habuisset, Pri-
 vilegium immunitatis pro sua Ecclesia
 obtinuit. Eodem anno, cum ad Impera-
 torem fuisset delatum, Mantuæ inven-
 tam esse partem Sanguinis Jesu Christi,
 Leoni Papæ scripsit, gratum sibi factu-
 rum, si in rei hujus veritatem inquire-
 ret. Papa occasionem prensans Roma ex-
 cessit, iturus in Longobardiam; sed dein-
 de ulterius progressus est, & secundo ad
 Carolum se contulit, cui significari jus-
 sit, cupere se Diem Domini Natalem cum
 ipso celebrare, ubicunque degeret. Im-
 perator accepto nuncio Aquisgrani in
 medio Novembris anno octingentesimo
 quarto, Filium suum Carolum Papæ ob-
 viam ire jussit usque ad S. Mauritium in
 Valesia. Deinde ipse Rhemos usque
 pro-

Ann. Eginh.
Ec.